

دکتر رابرت ای. پترسون، الهیات به معنای خاص، جلسه ۱۷، صفات قابل انتقال، بخش ۴، خدا نیکوست و صبور یا بردبار است

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا است. این جلسه ۱۷، صفات قابل انتقال، بخش ۴، خدا خیر و بردبار یا شکیباست.

ما به مطالعه خود در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا آموزه خدا برمی گردیم.

بباید دعا کنیم. ای پدر مهربان، ای پسر و ای روح القدس، تو را به عنوان خدای حقیقی و زنده ستایش می کنیم. تو را به خاطر کلامت، به خاطر روحت، به خاطر قومت، به خاطر رفاقتت سپاسگزاریم.

ما را در حقیقت خود هدایت کن. دل های ما را تشویق کن. ذهن های ما را مطابق کلام تو پرورش بده، دعا می کنیم.

از طریق عیسی مسیح، واسطه، درخواست می کنیم که مطابق رضای تو در ما عمل کند. آمین. ما صفات یا ویژگی های خدا را مطالعه کرده ایم.

آنهایی که از نظر تاریخی غیرقابل انتقال نامیده شده اند، یعنی صفات منحصر به فرد. خدا زنده، واحد، روح نامتناهی، حاضر، قادر مطلق، دانای کل، ابدی، تغییرناپذیر و بزرگ است. اکنون سعی داریم صفات مشترک یا قابل انتقال او را تکمیل کنیم.

آنهایی که شباهتی به مخلوقات انسانی او دارند. خدا شخصی، حاکم، حکیم، راستگو، وفادار، مقدس، عادل، مهربان، بخشنده و مهربان است. ما این سه مورد را باقی گذاشته ایم.

خدا نیکوست، که منظور ما از آن متضاد بدی نیست، بلکه منظور ما سخاوتمند است. خدا صبور یا بردبار است، و خدا کریم است، صفتی بسیار مناسب برای نتیجه گیری. خدا نیکوست یا سخاوتمند است.

منظور ما از خوب یا سخاوتمند این است که خدا به رفاه همه مخلوقاتش اهمیت می دهد و آنها را پرورش می دهد. درست شنیدید. نه تنها مؤمنان و کافران، بلکه خدا با همه مخلوقاتش خوب است.

نیکی در نام خدا، در تمام شخصیت او، به کار رفته است. این بار انسان مگس را شکست داد، اما انسان همچنین کثیف کاری کرد. ببخشید.

اما معمولاً مفاهیم نیکی، از ویژگی خدا در رفتار خیرخواهانه و سخاوتمندانه با مخلوقاتش سخن می گویند. در واقع، نقل قول، هر نیکویی و هر موهبت کاملی از بالاست. یعقوب ۱۷:۱، نازل شده از پدر نورها.

یعقوب ۱۷:۱. او هم برای مؤمنان و هم برای کافران نیکوست. متی ۵:۴۵ از موعظه عیسی بالای کوه، «زیرا او پسر خود را بر بدکاران و نیکان می شوراند و باران را بر پارسایان و بدکاران می فرستد».

متی ۵:۴۵. یعنی نه تنها کشاورزان مسیحی از آفتاب و باران برای رشد و شکوفایی محصولات خود استفاده می‌کنند، بلکه کشاورزان غیرمسیحی نیز از این نعمت برخوردارند. خداوند به آنها نیز آفتاب و باران می‌دهد.

او هم با مؤمنان و هم با کافران مهربان است. تصاویری از خدا که به بخشنده یا مهربان بودن او مربوط می‌شود، شامل والد و چوپان می‌شود. والد

مزمور ۱۴۵:۱۹. فکر می‌کردم قبلاً این کار را کرده‌ایم، اما این آیه را دوست دارم. مزمور ۱۴۵ پر از صفات خداست.

چشمان همه، ۱۴۵:۱۵، به تو دوخته شده است، و تو در موسم خود به آنها خوراکشان را می‌دهی. دست خود را باز می‌کنی و آرزوی هر موجود زنده‌ای را سیر می‌کنی. این واقعاً زیباست.

خداوند به همه کسانی که او را می‌خوانند نزدیک است، ۱۸ به همه کسانی که او را به راستی می‌خوانند. او آرزوی ترسندگان خود را برآورده می‌کند. او همچنین فریاد آنها را می‌شنود و آنها را نجات می‌دهد.

او خدای خوبی است، پدر خوبی است. در متی ۶، عیسی در موعظه بالای کوه علیه نگرانی صحبت می‌کند و می‌گوید مؤمنان می‌توانند به خدا اعتماد کنند تا نیازهایشان را برآورده کند. پدر آسمانی شما به پرندگان غذا می‌دهد، متی ۶:۲۶، و آنها نه می‌کارند، نه درو می‌کنند و نه در انبارها ذخیره می‌کنند.

آیا شما از پرندگان بسیار بارزش‌تر نیستید؟ اگر خدا علف صحرا را که امروز زنده است و فردا در تنور افکنده می‌شود، (آیه ۳۰) بپوشاند، آیا شما را ای کم‌ایمانان، بسیار بهتر نخواهد پوشانید؟ زیرا غیریهودیان در پی همه این چیزها هستند (آیه ۳۲) (و پدر آسمانی شما می‌داند که به همه آنها نیاز دارید. اما ابتدا پادشاهی خدا و عدالت او را بطلبید، و همه این چیزها برای شما افزوده خواهد شد. مزمور ۱۴۵، ۹، به عبارت ساده، خداوند برای همه نیکوست.

او رحم دارد. رحم او بر تمام آفریده‌های اوست. مزمور ۱۴۵، ۹. علاوه بر این، خوبی خدا محدود به انسان‌ها نیست.

او همچنین از حیوانات مراقبت می‌کند و آنها را تأمین می‌کند. داوود حتی در مورد نیکویی خدا در غذا دادن به آنها سرود می‌خواند. مزمور ۱۴۵: ۱۵ و ۱۶.

همه چشم‌ها به تو دوخته شده است. تو به موقع به آنها غذا می‌دهی. تو دست خود را باز می‌کنی و آرزوی هر موجود زنده‌ای را برآورده می‌سازی، که اکنون بار دوم آن را خوانده‌ایم.

نیکویی خداوند قومش را به سرزمین موعود هدایت می‌کند، جایی که او توجه ویژه‌ای به فقرا نشان می‌دهد. مزمور ۶۸:۱۰. تو با نیکویی خود، نیازهای فقرا را برآورده کردی.

مزمور ۶۸ ۱۰. خوبی خدا که تا ابد پایدار است، در تضاد با خوبی بشر است. زیرا، همانطور که نقل قول می‌شود، تمام بشریت علف است و تمام خوبی‌هایش مانند گل صحرا است.

نقل قول نزدیک. به طور خلاصه، اشعیا ۴۶ و ۷. آفرینش و رستگاری، نیکویی خدا را آشکار می‌کنند. پس از آفرینش، خدا هر آنچه را که ساخته بود دید و بسیار نیکو بود.

نه فقط خوب، بلکه بسیار خوب. پیدایش ۱:۳۱. نحمیا هنگامی که خداوند اسرائیل را به سرزمین موعود هدایت می‌کند، به خوبی خدا گواهی می‌دهد.

نحمیا ۹:۲۵. آنها خوردند، سیر شدند، ثروتمند شدند و از نیکویی عظیم خدا لذت بردند. پولس وقتی مردم لیسترا برنابا و او را با خدایان اشتباه می‌گیرند، آزرده خاطر می‌شود.

پیدایش آنها را به خالق خوب ارجاع می‌دهد. وقتی پولس به مدرسه علمیه تارسوس، به مدرسه علمیه تارسوس رفت، البته که دوره‌هایی در زمینه میسیونولوژی داشت. اما او هرگز دوره‌ای نداشت که در آن شما به مراسم عبادت دعوت شوید و شما الوهیت باشید.

وای! آنها بارنابا را که از پولس بزرگتر بود، اشتباه گرفتند. من او را با ریش سفید مردانه و بلند و پولس، گوینده خدا، گوینده، تصور می‌کنم. آنها آنها را با رئیس خدایان و سپس با خدای گوینده در عطارده نیز اشتباه گرفتند.

و پولس و برنابا به زبان یونانی کویبی صحبت می‌کردند، همانطور که مردم لیسترا نیز همینطور بودند، اما آنها لهجه لیکونی را نمی‌فهمیدند، اما زبان بدن کاهن زئوس را که آماده قربانی کردن بود، می‌فهمیدند، تا حیوانی را برای آنها، یک گاو نر، قربانی کند. و آنها لباس‌های خود را پاره کردند و گفتند، چه کار می‌کنید؟ ما فقط انسان‌هایی مثل شما هستیم. پولس وقتی مردم لیسترا برنابا و او را با خدایان اشتباه گرفتند، آزرده خاطر شد.

آنها را به خالق خوب معطوف می‌کند، «او با بخشیدن باران از آسمان و فصول پر بار و سیر کردن شما از غذا و پر کردن دل‌هایتان از شادی، نیکویی کرد.» اعمال رسولان ۱۷:۱۴ (همانطور که در درس دیگری، هنگام مطالعه‌ی مکاشفه‌ی خدا خواهیم دید، هم مکاشفه‌ی عمومی و هم مکاشفه‌ی خاص وجود دارد. مکاشفه‌ی عمومی، همانطور که از نامش پیداست، برای همه مردم، در همه جا و همیشه است.

مکاشفه خاص فقط به برخی افراد می‌رسد و شامل مکاشفه نجات‌بخش نیز می‌شود. مکاشفه عمومی نجات‌بخش نیست. مکاشفه عمومی سه زیربخش دارد.

خداوند خود را در جهان، جهان، در خلقت خود آشکار می‌کند. آسمان‌ها جلال خدا را بیان می‌کنند، و فلک و پهنه، کار دست او را نشان می‌دهند. مزمور ۱۹:۱. خداوند خود را بر اساس اثرات شریعت نوشته شده بر قلب و وجدان آشکار می‌کند، که نوعی معیار سنجش است که با شریعت نوشته شده بر قلب همراه است.

رومیان ۲:۱۴ و ۱۵. یعنی، انسان‌ها موجوداتی اخلاقی هستند. از زمان سقوط، موجودات غیراخلاقی به انجیل نیاز دارند.

اما در هر صورت، وحی در خلقت، وحی در وجدان، و سپس وحی در مشیت یا تاریخ. و این همان چیزی است که در اعمال رسولان ۱۴ از آن صحبت شده است. ما را پرستش نکنید.

ما فقط انسان هستیم. خدا را پرستید، نه انسان، نه این بت‌های اساطیری روم یا یونان، زیرا خدا کسی است که از آسمان به شما باران می‌دهد و فصل‌های پر بار، میوه‌ها و سبزیجات برای لذت بردن، و حتی شادی‌ای که در معاشرت با یکدیگر، دور میز جمع شدن به عنوان خانواده و دوستان، و به اشتراک گذاشتن زندگی یکدیگر به شما می‌دهد. همه اینها بخشی از نیکی یا سخاوت خداست، و به عنوان راه دیگری برای آشکار کردن خود به طور کلی توسط خدا عمل می‌کند که وحی غیر رستگاری است.

نیکویی عظیم خدا در رستگاری می‌درخشد. این در آفرینش آشکار است. در رستگاری، مانند چراغی می‌درخشد.

همانطور که او اعلام می‌کند، این قوم عهد عتیق او را خشنود می‌کند. ارمیا ۳۱:۱۴. قوم من از نیکی من راضی خواهند بود.

ارمیا ۳۱:۱۴. خدا قوم خود را دعوت می‌کند تا بچشند و ببینند که خداوند نیکوست. مزمور ۳۴:۸، که پطرس آن را در اول پطرس فصل ۲ تکرار می‌کند. به عبارت دیگر، خدا را با ایمان تجربه کنید، و خواهید دید که او خدایی مهربان و سخاوتمند یا نیکو است.

مؤمنان به درگاه او فریاد برمی‌آورند. مزمور ۲۵:۷. گناهان جوانی ام و سرکشی‌هایم را به یاد نیاور، زیرا محبت تو پایدار است. ای خداوند، مرا به خاطر نیکویی خود به یاد آور.

مزمور ۲۵:۷. هر کس با خدا راه می‌رود، ایمان دارد که تنها نیکی و عشق وفادار، او را در تمام روزهای زندگی اش دنبال خواهد کرد. مزمور ۲۳:۶. بیایید به این موضوع نگاه کنیم، زیرا برای ما بسیار آشناست. شاید نیروی آن را احساس نکنیم.

اگرچه برخی، از جمله افرادی که تجربه چوپانی دارند، سعی می‌کنند تصویر چوپان را در سراسر مزمور حفظ کنند، اما این نادرست است. تصویر چوپان در چهار آیه اول آمده است. خداوند چوپان من است.

محتاج نخواهم بود. او مرا در مراتع سرسبز می‌خواباند. او مرا در کنار آب‌های آرام رهبری می‌کند.

او جان مرا تازه می‌کند. او به خاطر نام خود مرا به راه‌های درست هدایت می‌کند. حتی اگر از دره سایه مرگ نیز عبور کنم، از هیچ بدی نخواهم ترسید.

زیرا تو با من هستی، عصا و چوبدستی تو. آنها مرا تسلی می‌دهند. کلید [این است که] محتاج نخواهم بود.

ما حتی در مرگ، به طراوت روحانی، تغذیه جسمانی، هدایت الهی، محافظت و تسلی خداوند نیازی نخواهیم داشت. آیه ۵ دیگر درباره تصویر چوپان صحبت نمی‌کند. چارلز اسپورجن قبلاً این را دیده بود، اما به جای آن، به خانه تغییر می‌کند.

من تا ابد در خانه خداوند ساکن خواهم بود و میزبانانی که سفره ای آماده می‌کنند، سفره ای با غذا بر آن در حضور من. این کنایه از چیزی است که بر سفره گذاشته می‌شود، غذا و نوشیدنی. شما سفره ای را در حضور دشمنانم برای من آماده می‌کنید.

تو سرم را با روغن مسح می‌کنی، یک سلام فرهنگی رایج در عهد عتیق. عیسی در خانه شمعون فریسی شکایت می‌کند، من وارد شدم، تو مرا با روغن مسح نکردی، تو مرا بوسیدی و سلام نکردی، اما این زن از بوسیدن پاهای من و مسح کردن آنها با روغن و استفاده از موهایش برای تمیز کردن پاهای من دست نکشیده است. جلال او، موهایش.

تو سفره ای برای من آماده می‌کنی. تو، ای خدا، میزبان هستی. او شبانی است که از قوم خود مراقبت می‌کند. تا آنها از آنچه نیاز دارند، محروم نشوند.

او میزبان است و ما مهمانان گرامی او. خدا سر فرود می‌آورد. تو در حضور دشمنانم، سفره ای برای من آماده می‌کنی.

این پیش از کامیابی پس از سقوط است. در دنیایی سخت. سر مرا با روغن تدهین می‌کنی، کاسه‌ام لبریز می‌شود.

تصویری متفاوت، اما بار دیگر، خدا اینجا، این بار به عنوان میزبان، نیازهای قوم خود را به وفور برآورده می‌کند. مطمئناً نیکی و رحمت در تمام روزهای زندگی‌ام مرا دنبال خواهد کرد. مطمئناً نیکی، مفهوم ماست، و رحمت در تمام روزهای زندگی‌ام مرا دنبال خواهد کرد و من برای همیشه در خانه خداوند ساکن خواهم شد.

اول تیموتائوس ۱ می‌گوید که عیسی مسیح از طریق انجیل، حیات و جاودانگی را به نور آورد. این به آن معنا نیست که آنها قبلاً وجود نداشتند. آنها در عهد عتیق بیشتر در تاریکی بودند و اکنون به روشنی روشن شده‌اند و به نظر می‌رسد که بودن در خانه برای همیشه، همانطور که کلام می‌گوید، مانند درک کلی از زندگی پس از مرگ و لذت بردن از مشارکت ابدی با خدا است.

نیکی و رحمت در تمام روزهای زندگی‌ام مرا دنبال خواهد کرد و پس از مرگ، احتمالاً برای همیشه در خانه خداوند ساکن خواهم شد، در زندگی و پس از مرگ، اگر بخواهید، در زندگی پس از مرگ. اگرچه به اندازه معادل عهد جدیدش آشکار نیست، نیکی آینده خداوند چیزی است که مقدسین عهد عتیق به آن اعتماد دارند. مزمور ۳۱، ۱۹.

چه عظیم است نیکویی تو که برای ترسندگان نگرهبانی می‌دهی. مزمور ۳۱:۱۹. البته گل نیکویی خدا در عهد جدید به شکوفایی کامل می‌رسد.

خداوند به ما، به طور منحصر به فردی در میان کتاب‌های مقدس جهان، یک کتاب تاریخی داده است. این داستان اوست و با حرکت از عهد عتیق به عهد جدید، پیشرفت وحی وجود دارد زیرا مسیح می‌آید و همه چیز را تغییر می‌دهد و او روح را در پنطیکاست می‌فرستد و همه چیز را تغییر می‌دهد. پطرس ریاکاران را توبیخ می‌کند.

رومیان ۲:۴. آیا از ثروت مهربانی، خویشنداری و صبر او بی‌زارید، و تشخیص نمی‌دهید که مهربانی خدا برای هدایت شما به توبه است؟ رومیان ۲:۴. ایمانداران به وجد می‌آیند. تیطوس ۳:۴ و ۵. هنگامی که مهربانی خدا نجات‌دهنده ما، و عشق او به بشر ظاهر شد، ما را نجات داد. تیطوس ۳:۴ و ۵. همانطور که ما در انتظار رستگاری آینده و نهای هستیم، اطمینان داریم زیرا خدا، نقل قول، هر آنچه را که برای زندگی و خدا ترسی لازم است، از طریق شناخت او که ما را به جلال و نیکویی خود فراخوانده است، به ما عطا کرده است.

دوم پطرس ۱:۳. چگونه باید به خوبی خدا پاسخ دهیم؟ البته با ستایش. دوم تواریخ ۷:۳. ما او را ستایش می‌کنیم زیرا او نیکوست، زیرا عشق وفادارانه او تا ابد پایدار است. دوم تواریخ ۷:۳. ما، در صورت لزوم، به «این امید رنج می‌کشیم که» می‌دانیم همه چیز برای خیریت کسانی که خدا را دوست دارند، با هم در کار است.

رومیان ۸:۲۸. من یک بار به یک دانشجوی بسیار باهوش که دکترای ریاضیات از دانشگاه کرنل داشت، درس دادم.

و این در حالی بود که داشتم مدرک کارشناسی ارشدم را در مدرسه کوچکی در هتفیلد، پنسیلوانیا به نام مدرسه الهیات کتاب مقدس می‌گرفتم، جایی که در ابتدا استاد جوانی بودم. گری واقعاً آدم رک و راست بود؛ هر چه می‌دیدید همان را به دست می‌آوردی. و بنابراین، یک تابستان، او به من گفت که مشغول مطالعه مستقلی در مورد رومیان ۸:۲۸ است.

و او گفت من گفتم، خب، چطور پیش رفت؟ او می‌گوید وقت تلف کردن بود. او آدم خوبی است، اما فقط همین‌طوری است. رک و صریح است.

وقت تلف کردن بود. گفتم، منظورت چیست؟ او گفت، خب، من، یادم نیست چی بود، ۵۰ ساعت صرف مطالعه‌ی یونانی و تفاسیر و جریان‌های فکری و الهیات کردم. منظورت چیست؟ او گفت، گفت، معلوم شد دقیقاً همان معنایی را می‌دهد که ما فکر می‌کردیم.

این چیست؟ در این متن، به این معنی است که حتی با وجود رنج‌های کنونی، خدا نیکو است. خدا از قوم خود مراقبت می‌کند. او همه چیز را برای خیریت کسانی که او را دوست دارند، کسانی که او را به لطف خود برای تو نجات داده است، به کار می‌گیرد.

گفتم، گری، وقتت را تلف نکردی. ۵۰ ساعت در وقتم صرفه‌جویی کردی. یادت باشد، زمینه و بافت حرف. اول را می‌زند.

همانطور که یکی از همکاران سابقم به من آموخت، ما می‌دانیم که همه چیز برای خیریت با هم در کار است. ما همیشه نمی‌توانیم آن را ببینیم، اما به آن ایمان داریم. در نهایت، خدا همه چیز را برای خیریت کسانی که او را دوست دارند، به کار می‌گیرد.

آنها او را دوست دارند زیرا او آنها را از پیش می‌دانست، از پیش تعیین می‌کرد، فرا می‌خواند، عادل می‌شمرد و جلال می‌دهد. رومیان ۸:۳۰-۲۹ و ۳۰.

همانطور که مراقبت خدا از پرندگان و گل‌های وحشی را به یاد می‌آوریم، به نیکویی او برای فراهم کردن مایحتاج زندگی اعتماد می‌کنیم. متی ۶:۲۵ تا ۳۴. می‌خواهم کل متن را بخوانم.

خیلی زیباست. و من به کار کوچیک و جزئی انجام دادم، اما برای اینکه به کل اثر برسیم. خواندن کلمش خوبه.

موعظه بالای کوه به حق مشهور است. یکی از پنج موعظه اصلی عیسی است که در انجیل اول گنجانده شده است. متی ۶:۲۵.

بنابراین، به شما می‌گویم، عیسی می‌گوید، نگران زندگی خود نباشید که چه می‌خورید یا چه می‌نوشید، و نه نگران بدن خود باشید که چه می‌پوشید. آیا زندگی از غذا و بدن از لباس مهم‌تر نیست؟ به پرندگان آسمان نگاه کنید، آنها نه می‌کارند و نه درو می‌کنند و نه در انبارها ذخیره می‌کنند، اما پدر آسمانی شما به آنها غذا می‌دهد. آیا شما از آنها بسیار ارزشمندتر نیستید؟ و کدام یک از شما می‌تواند با نگرانی ساعتی به عمر خود بیفزاید؟ در واقع، هیچ کس نمی‌تواند عمر خود را کوتاه کند.

و چرا نگران لباس هستید؟ به سوسن‌های صحرا و چگونگی رشد آنها بنگرید؛ نه زحمت می‌کشند و نه می‌ریسند. با این حال، به شما می‌گویم، حتی سلیمان با تمام جلالش مانند یکی از آنها آراسته نشد. اما اگر خدا، علف صحرا را که امروز زنده است و فردا در تنور انداخته می‌شود، چنین می‌پوشاند، آیا شما را، ای کم‌ایمانان به مراتب بهتر نخواهد پوشانید؟ پس نگران نباشید و نگویید چه بخوریم یا چه بنوشیم یا چه ببوشیم؟ زیرا غیریهودیان، در این متن، به کسانی اطلاق می‌شود که خارج از عهد هستند، یعنی قوم نجات نیافته؛ غیریهودیان به دنبال همه این چیزها هستند، و پدر آسمانی شما می‌داند که شما به همه آنها نیاز دارید.

بلکه نخست پادشاهی خدا و عدالت او را بطلبید، آنگاه همه این چیزها برای شما افزوده خواهد شد. پس نگران فردا نباشید، زیرا فردا نگران خود خواهد بود. مشکلات امروز برای امروز کافی است.

خب، چه کلمات آرامش‌بخشی. خدا نیکوست. او روزی قومش را خواهد رساند.

و این گواهی قوم خدا در طول تاریخ بوده است. ما علاوه بر این، خوبی خدا را در وظیفه دشوار دوست داشتن و دعا برای دشمنان منعکس می‌کنیم. موعظه بالای کوه، متی ۵، ۴۴ و ۴۳.

شنیده‌اید که گفته شده: همسایه‌ات را دوست داشته باش و از دشمنت متنفر باش. نسخه اولیه‌ای از یک ترجمه بسیار محبوب و خوب، که بدون نام باقی خواهد ماند و برای نوشتن نقل قول‌های عهد عتیق با حروف بزرگ استفاده می‌شد، کل این مطلب را با حروف بزرگ نوشته است. همسایه‌ات را دوست داشته باش و از دشمنت متنفر باش.

فقط بخش اول باید با حروف بزرگ نوشته شود. بخش دوم نقل قولی از عهد عتیق نبود. ویراستاران فریب خورده بودند.

آنها آن را اصلاح کردند. به آنها اعتبار بدهید. و همانطور که گفتم، اگر می‌دانید این ترجمه چیست، اشکالی ندارد.

خیلی محتاطانه و غیره است. شما شنیده‌اید، و توسط یک کمیته‌ی خدا ترس و علمی انجام شده، شنیده‌اید که گفته شده، باید همسایه‌ات را دوست داشته باشی، که در واقع گفته شده، و از دشمنت متنفر باش. این گفته نشده بود.

این تفسیر فریسیان از ایده اول بود. اما من به شما می‌گویم، دشمنان خود را دوست بدارید و برای کسانی که شما را آزار می‌دهند دعا کنید تا فرزندان پدرتان که در آسمان است باشید. سپس سخنان مربوط به پسرش و سلطنت او را برای همه دنبال کنید.

خداوند برای همه نیکوست. قوم او نیز باید همین کار را انجام دهند، حتی با فیض او، در پی دوست داشتن دشمنان خود باشند و مطمئناً برای آنها دعا کنند. و ما در روح قدم می‌زنیم و میوه روح را به بار می‌آوریم که شامل نیکویی است.

متی باب، غلاطیان، ببخشید، باب پنجم. برداشت شخصی من از این متن این است که یک تقاطع بزرگ وجود دارد که مرکز آن اعمال نفسانی و ثمره روح است. اعمال نفسانی آشکار است، غلاطیان ۱۹: ۵. اول از همه، گناه جنسی، فساد جنسی، ناپاکی و شهوترانی.

سپس، تناقضات، گناهان مذهبی، بت‌پرستی، جادوگری را عفو کنید. اما بیش از همه، گناهان بین فردی، منعکس کننده نیازهای کلیساهای جنوب غلاطیه هستند. دشمنی، نزاع، حسادت، خشم، رقابت، اختلاف، تفرقه، حسادت، مستی، عیاشی و چیزهایی از این قبیل.

همانطور که قبلاً به شما هشدار دادم، به شما هشدار می‌دهم، کسانی که چنین کارهایی انجام می‌دهند پادشاهی خدا را به ارث نخواهند برد. کسانی که سبک زندگی‌شان با اعمال نفسانی مشخص می‌شود. از دیدگاه روحانی، این نشانه بسیار بدی است.

ما زود قضاوت نمی‌کنیم، اما این واقعاً نشانه‌ی خیلی بدی است. در مقابل، ثمره‌ی روح. حالا، بدیهی است که از مؤمنان انتظار می‌رود که درگیر شوند.

اول، غلاطیان ۵: ۱۶، به روح رفتار کنید و خواهش‌های نفس را ارضا نخواهید کرد. بنابراین، این در واقع در خارج از کیاسمای من است. من وقت ندارم که همه چیز را انجام دهم.

اگر به روح زیست می‌کنیم، بیایید با روح نیز همگام باشیم. بنابراین، در هر دو طرف اعمال جسم، ۵:۲۵، میوه روح، به روح رفتار کنید، ۵:۱۶، با روح همگام باشید، ۵:۲۵. به مؤمنان دستور داده شده، نصیحت شده و فرمان داده شده است که گام به گام، با تکیه بر روح القدس، این میوه را تولید کنند. آنها مسئول هستند، اما در نهایت این میوه روح القدس است.

و آن عشق، شادی، آرامش، صبر، مهربانی، نیکی، وفاداری، فروتنی و خوب‌شننداری است. هیچ قانونی علیه چنین چیزهایی وجود ندارد. شما می‌گویید، می‌دانید، من در واقع خوانده‌ام، اما من هنوز این متن در مورد اتحاد با مسیح را نخوانده‌ام.

اینجاست. همه جا پخش شده است. و کسانی که به مسیح، عیسی، تعلق دارند، نفس را با هوس‌ها و امیالش مصلوب کرده‌اند.

تعلق به مسیح مستلزم مصلوب شدن مشترک است زیرا ما با او مردیم. در هر صورت، نکته این است که خدا نیکو است و قوم او، به واسطه فیض نجات‌بخش و فیض توانمندساز او، نیکویی او را منعکس می‌کنند، زیرا روح را دنبال می‌کنند و روح، نیکویی را به عنوان بخشی از ثمره خود در زندگی آنها به بار می‌آورد. نه تنها خدا نیکو یا سخاوتمند است، بلکه صبور یا بردبار نیز هست.

منظور ما از صبور یا بردبار، این است که خدا دیر خشمگین می‌شود و همیشه بلافاصله گناه را مجازات نمی‌کند. این ویژگی نادیده گرفته شده‌ی خدا، حداقل امروزه، بردباری نیز نامیده می‌شود. بردباری، بردباری شکیبایی.

مشکل صبر این است که وقتی آن را در مورد انسان‌ها به کار می‌بریم، برای ما خیلی ضعیف به نظر می‌رسد. بقیه کلمات جدی‌تر به نظر می‌رسند و این خوب است. بردباری یا شکیبایی، اگرچه این کلمات دقیقاً در زبان ما رایج نیستند.

بنابراین، من از هر سه استفاده می‌کنم. خدا صبور است، خدا بردبار است، خدا بردبار است. وقتی خدا هویت خود، نام خود را به موسی در شرح عظیم شخصیتش در خروج ۳۴ آشکار می‌کند، صبر را نیز در بر می‌گیرد، که خود را اعلام می‌کند، نقل قول از خروج ۳۴، ۶، خداوند، خداوند خدایی دلسوز و مهربان است. دیرخشم و سرشار از عشق و راستی وفادار.

خروج ۳۴:۶، همچنین به مزمور ۱۰۳:۸ و ۱۴۵:۸ مراجعه کنید. مزمور ۱۰۳ گوهر دیگری است. به عبارت دیگر، مزایای خداوند را فراموش نکنید، که شامل بخشش و عشق به ویژه می‌شود. خداوند مهربان و بخشنده است، دیرخشم است، مزمور ۱۰۳:۸، و سرشار از عشق پایدار است.

او همیشه سرزنش نمی‌کند و خشم خود را برای همیشه نگه نمی‌دارد. او با ما مطابق گناهانمان رفتار نمی‌کند و ما را مطابق گناهانمان مجازات نمی‌کند. زیرا به اندازه‌ای که بلندترین آسمان‌ها از زمین بالاتر است، محبت پایدار او نسبت به کسانی که از او می‌ترسند، عظیم است.

و به همان اندازه که از غرب دور است، به همان اندازه گناهان ما را از ما دور کرده است. همانطور که پدر بر فرزندانش شفقت نشان می‌دهد، خداوند نیز بر کسانی که از او می‌ترسند شفقت نشان می‌دهد. زیرا او از پیکر ما آگاه است، او مطمئناً این کار را می‌کند، او ما را آفریده است، او به یاد دارد که ما خاک هستیم.

ما به مزمور ۱۴۵، آیه ۸ نمی‌پردازیم. من معتقدم که قبلاً آن را خوانده‌ایم. داوود در حالی که مورد حمله مردان بی‌رحمی قرار گرفته که از او متنفرند، دعا می‌کند، مزمور ۸۶، ۱۵ و ۱۶. اما تو، ای خداوند، خدای رحیم و بخشنده هستی، دیرخشم و سرشار از محبت و راستی

به من روی آور و بر من رحم کن، مزمور ۱۵: ۸۶ و ۱۶. تصویری از خدا که صبر او را منعکس می‌کند، تصویر چوپانی است که با صبر و حوصله به دنبال یک گوسفند گمشده می‌گردد. من به تمثیل عیسی در مورد ۹۹ گوسفند و آن که گمراه می‌شود، متی ۱۰: ۱۸ تا ۱۴ اشاره می‌کنم.

همانطور که سعی کرده‌ایم به طور مداوم از طریق صفات خدا این کار را انجام دهیم، سعی می‌کنیم یک یا دو تصویر الهیاتی کتاب مقدس را ذکر کنیم که ممکن است هزار کلمه ارزش داشته باشند یا نداشته باشند، اما کتاب مقدسی هستند، خوب هستند و مفید هستند و با نثر او که صفات او را بیان می‌کند، همراه می‌شوند، صبر خدا در تاریخ عهد عتیق مشهود است. پیدایش نقل می‌کند که وقتی خدا فساد گسترده بشریت را می‌بیند، آماده می‌شود تا آن را به شکل سیلی داوری کند تا بشریت و جهانی را که قرار است بر آن حکومت کند، غرق کند.

پیدایش ۵۶ تا ۱۳. پطرس طوفان نوح را به یاد می‌آورد اما به صبر خدا اشاره می‌کند. اول پطرس ۳: ۲۰

خداوند در روزگار نوح صبورانه منتظر ماند تا کشتی آماده شود. اول پطرس ۳: ۲۰. در رویدادی دیگر، وقتی خداوند چنان از قوم سرکش خود خشمگین است که می‌خواهد آنها را نابود کند، موسی از خدا التماس می‌کند که به خاطر آبرویش این کار را نکند.

از سر راه برو کنار، موسی. من این قوم لجوج و سرسخت را نابود خواهم کرد، و آنها دیگر بنی اسرائیل نخواهند بود. آنها موسی‌زادگان خواهند بود.

موسی به دنبال آن جلال نبود. بلکه او به قوم خود اهمیت می‌داد. او و پولس حاضر بودند برای قوم خود به جهنم بروند.

رومیان ۱: ۱۰. وای. بهتره مطمئن بشم که اشتباه درس نمی‌دم و ارجاعات بدی نمی‌دم. یا ۹ هست. آره همینطوره.

من اشتباه می‌کنم. این ۹: ۱ و ۹: ۳ از رومیان است. خوشحالم که آن را بررسی کردم.

جمله مربوط به آیه ۱۰: ۱ را پس بگیرید. او آنجا برای قومش دعا می‌کند، اما در آیه ۹: ۳ آمده است. او حاضر است به جهنم برود تا به خاطر آنها از مسیح جدا شود. وای. او، خداوند

موسی با شخصیت خود از خداوند طلب یاری می‌کند. «خداوند دیرخشم و بسیار مهربان است و گناه و عصیان را می‌بخشد» (اعداد ۱۸: ۱۴)

موسی از خدا التماس می‌کند که قومش را که سزاوار نابودی هستند، به خاطر آبروی خدا و به خاطر بردباری‌اش نابود نکند. خشم دیرپا دوباره مطرح می‌شود. خروج ۳۴ جایی که خدا نام خود را به موسی آشکار می‌کند، اثر خود را می‌گذارد، و این اثر در عهد عتیق نیز باقی می‌ماند.

همه جا به آن اشاره شده و حتی گاهی از آن نقل قول شده است. اشعیا به مردم هشدار می‌دهد که صبر خدا را امتحان نکنند. اشعیا ۷: ۱۳

لاویان تاریخ اسرائیل را که منجر به اسارت شد، بررسی می‌کنند و به درگاه خدا دعا می‌کنند. ببخشید، اعداد نه نحمیا، ۹:۳۰. پروردگارا، تو سال‌های زیادی با آنها صبور بودی و روح تو از طریق پیامبران به آنها هشدار داد، اما آنها گوش ندادند.

بنابراین، شما آنها را به اقوام اطراف سپردید، هرچند به اندازه عشق و لطف خدا به آن اشاره نشد. صبر او نیز به رستگاری مربوط می‌شود. پولس کسانی را که از صبر خدا سوءاستفاده می‌کنند، به باد انتقاد می‌گیرد.

آیا از ثروت مهربانی، خویشنداری و صبر او بی‌اعتنا هستی، و نمی‌دانی که مهربانی خدا برای هدایت تو به توبه است؟ «رومیان ۲:۴ دوباره، زیرا به چندین ویژگی خدا اشاره می‌کند. صلیب مسیح کفاره‌ای است که عدالت خدا را برآورده می‌کند، زیرا عیسی باید کفاره کامل گناهان بشر را می‌داد. در عهد عتیق، او از طریق قربانی حیوانات کفاره می‌داد، اما نه کفاره کاملی که قربانی‌های حیوانات را رقم می‌زد.

یعنی، با خودداری خدا، او از گناهی که قبلاً مرتکب شده بود، گذشت. رومیان ۳:۲۵. پولس توضیح می‌دهد که چرا خدا از داوری کسانی که علیه او طغیان می‌کنند، خودداری می‌کند.

او «با صبر بسیار، کسان مورد غضب را که برای هلاکت آماده شده بودند، تحمل کرد. و چه می‌شد اگر این کار «را می‌کرد تا غنای جلال خود را بر کسان مورد رحمتی که از پیش برای جلال آماده کرده بود، آشکار سازد رومیان ۲۲:۹. خدا تمام روز شریران را تحمل می‌کند و داوری را تسریع نمی‌کند، بلکه آن را به تأخیر می‌اندازد، به اصطلاح، به مردم زمان بیشتری می‌دهد تا انجیل را بشنوند، توبه کنند و به سوی خداوند بازگردند.

همانطور که در مورد بسیاری از صفات خداوند، جای تعجب نیست، کتاب مقدس مسیح نیز صبر الهی را به مسیح نسبت می‌دهد. پولس از عیسی به خاطر قرار دادن او در مقام یک کافر، یک آزار دهنده و یک متکبر به این مقام تشکر می‌کند. اول تیموتائوس ۱:۱۳

پولس از صبر مسیح خدا شادمان است: «به این دلیل به من رحم شده است.» اول پطرس ۱:۱۶. تا مسیح عیسی در من، که بدترین گناهکاران هستم، صبر خارق‌العاده خود را نشان دهد تا نمونه‌ای باشد برای کسانی که برای حیات جاودان به او ایمان می‌آورند.

اول تیموتائوس ۱:۱۶. صبر به راحتی به ذهن حواریون خطور می‌کند، زیرا آنها منتظر بازگشت مسیح هستند. «پطرس به مسیحیان می‌آموزد که نقل قول کنند: «صبر خداوند ما را نجات بداند».

همانطور که برادر عزیزمان پولس، بر اساس حکمتی که به او داده شده است، به شما نوشته است. دوم پطرس ۳:۱۵. همچنین به آیه ۹ مراجعه کنید. یعقوب در فصل ۵ توصیه می‌کند. بنابراین، برادران و خواهران، تا آمدن خداوند صبور باشید.

جیمز مورد غفلت قرار گرفته است. دوست من کریستوفر مورگان کتابی در مورد الهیات یعقوب برای نوشتن و این در واقع یک الهیات مورد غفلت است PNR انتشارات.

آیا به اندازه پولس مهم است؟ خیر. یا به اندازه رومیان؟ خیر. آیا بخشی از کتاب مقدس است؟ بله.

ما باید به تمام بخش‌های کتاب مقدس، به ویژه تمام بخش‌های عهد جدید که بر اساس عهد قدیم بنا شده‌اند، توجه کنیم. پس برادران، صبور باشید. یعقوب ۵:۷. تا آمدن خداوند.

، ببینید که کشاورز چگونه برای میوه گرانبه‌های زمین انتظار می‌کشد. او تا زمانی که میوه‌اش را دریافت کند صبور است. او منعکس‌کننده هواشناسی کشاورزی فلسطین است، و تا زمانی که باران‌های اولیه و ثانویه را دریافت کند، صبور است. شما نیز صبور باشید.

دل‌های خود را قوی سازید زیرا آمدن خداوند نزدیک است. ای برادران، از یکدیگر شکایت نکنید، مبادا مورد قضاوت قرار بگیرید. اینک، داور بر در ایستاده است.

ای برادران، به عنوان نمونه‌ای از رنج و صبر، انبیایی را که به نام خداوند سخن می‌گفتند، در نظر بگیرید. یعقوب ۵، آیه ۱۱. اینک، ما کسانی را که ثابت قدم می‌مانند، سعادت‌مند می‌دانیم.

شما از پایداری ایوب شنیده‌اید و هدف خداوند را دیده‌اید، اینکه خداوند چقدر دلسوز و مهربان است. خدا می‌خواهد صبرش در زندگی قومش دیده شود. بنابراین صبر ثمره روح است.

عشق، شادی، آرامش، صبر. و پولس ابتدا عشق و امید مسیحی را به عنوان صبر توصیف می‌کند. اول قرنتیان ۱۳:۴. همچنین به رومیان ۸:۲۵ مراجعه کنید.

مانند خدا، ما نیز باید دیر خشم باشیم. یعقوب ۱:۱۹. این سخنرانی را با این آیه در متن آن به پایان می‌رسانیم.

یعقوب ۱:۱۹. برادران عزیز من، این را بدانید: هر کس باید در شنیدن تند، در گفتن کند و در خشم سست باشد.

آنها به هم مرتبط هستند. اگر روی شنیدن تمرکز کنم، که راستش را بخواهید برایم سخت است، دیگر زیاد غر نمی‌زنم. و اگر این دو کار را انجام دهم، کمتر عصبانی می‌شوم، حداقل کمتر زود عصبانی می‌شوم، چون حرف‌های دیگران را می‌شنوم و چیزهایی نمی‌گویم که برایم دردسرساز شود.

در شنیدن تند باشید، در گفتن آهسته، و در خشم آهسته. زیرا خشم انسان پارسایی خدا را به بار نمی‌آورد. پس هر پلیدی و شرارت بی‌حد و حصر را دور کنید و با فروتنی، کلام کاشته‌شده را بپذیرید، کلامی که قادر است جان‌های شما را نجات دهد.

جمله‌ای قابل توجه در مورد کلام خدا: خدا نیکو یا سخاوتمند، صبور یا بردبار است. در سخنرانی بعدی‌مان صفات قابل انتقال خدا را به طور مناسب با گفتن اینکه خدای ما پر جلال است، به پایان خواهیم رساند.

، این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا است. این جلسه ۱۷. صفات قابل انتقال، بخش ۴، خدا خیر و شکیبیا یا بردبار است.